

ДО ВІДЗНАЧЕННЯ 69-ї РІЧНИЦІ ПЕРЕМОГИ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ 1941-1945 РОКІВ

В історії українського народу події Другої світової та Великої Вітчизняної воєн посідають особливе місце. За своєю глибиною, трагізмом і героїкою вони помітно піднялися над іншими і набули епохального значення. Певною мірою обумовлено це й тим, що донині живі учасники війни, носії історичної пам'яті про неї – ті, хто воював зі зброєю в руках, навчався, працював, відбудовував країну. Пам'ять про війну є духовно-історичним надбанням нашого народу, що витворює підвалини його самодостатності й самобутності, і водночас, – органічно інтегрує його в загальноцивілізаційний потік, підносить до рівня інших народів, які активно творили історію.

У контексті відзначення 69-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні перед Українською державою та суспільством стоїть низка масштабних завдань у справі належного вшанування і захисту українських ветеранів. Тобто, соціальне забезпечення інвалідів війни, учасників бойових дій і визвольної боротьби, партизанів і борців антифашистського опору, колишніх в'язнів нацизму, трудівників тилу, дітей війни.

Нищівний вал бойових дій двічі прокотився українськими землями, не оминувши жодного населеного пункту, понівечивши долі десятків мільйонів людей. Протягом 1 225 днів і ночей Україна була ареною жорстоких кровопролитних боїв. Саме з Україною пов'язані основні, вирішальні події на всьому 4 500-кілометровому радянсько-німецькому фронті, який посів центральне місце у системі фронтів Другої світової війни. Саме в Україні вирішувалася доля війни в Європі. Український і південноросійський напрями постійно були центральними на Східному фронті, на всьому європейському театрі воєнних дій аж до кінця 1944 року. Саме тут проводилася більшість великомасштабних операцій 1941-1944 років, які, зрештою, вирішили долю всієї війни.

Звільнення України від німецько-фашистських загарбників

Перемога радянських військ під Сталінградом дала частинам 1-ї гвардійської армії генерала Кузнецова змогу вступити у Ворошиловградську область в грудні 1942 року, що стало початком визволення території України. Наприкінці січня – початку лютого 1943 року радянське командування поставило завдання звільнення Донбасу та Харківського промислового району, яке мали виконати війська Південно-західного та Воронезького фронтів. У результаті наступальної операції 29 січня – 18 лютого 1943 року війська Південно-західного фронту звільнили територію північного Донбасу. Наступальна операція Воронезького фронту з 2 лютого по 3 березня 1943 року привела до визволення Харкова, а східна частина Донбасу до середини березня була звільнена, але в результаті контрнаступу німецьких військ 19 лютого – 25 березня 1943 року радянські війська змушені були залишити Харків та північно-східні території Донбасу і відступити за Сіверський Донецьк.

Ще під час Курської битви радянське командування видає директиву по визволенню Донбасу, Лівобережної України, Криму та окрему директиву щодо виходу на береги Дніпра і захоплення на правому березі плацдармів для контрнаступів. Наступ під Курськом переріс у загальний стратегічний наступ радянської армії, а основний удар було спрямовано на південно-західний напрямок. Центральний, Воронезький, Степовий, Південно-західний та Південний фронти провели широкомасштабні бої за визволення Донбасу, Лівобережної України. Силами цих фронтів було взято правий берег Дніпра.

З 20 жовтня 1943 року ці фронти були перейменовані на Білоруський та I, II, III, IV Український. Натиску радянських військ німецьке командування вже не могло протиставити контрнаступ і тому змушене було перейти до оборони. Створюється так званий “Східний вал” – німецький оборонний рубіж. В результаті Ізюм-Барвенківської, Міуської, Белгородської, Харківської, Донбаської, Прип’ятської наступальної операції радянські війська підійшли до Дніпра. Першими форсували Дніпро війська 13-ої армії 22 вересня 1943 року в районі Великого Букрина. Одна з перших на рубіж Дніпра вийшла 3-я гвардійська армія генерала Рибалка. 12 жовтня 1943 року радянські війська почали наступ на Київському напрямку, а вже 3 листопада 1943 року війська I Українського фронту генерала Ватутіна розпочали бої за Київ. Головні удари було спрямовано з Лютезького та Букринського плацдармів, але основна увага приділялась Лютезькому. Так, 6 листопада 1943 року столицю України було звільнено. У визволенні Києва брала участь I Чехословацька окрема Бригада полковника Свободи. За мужність та героїзм в боях за Київ 65 частин було удостоєно звання Київських. Через кілька днів було звільнено Житомир.

Запеклі бої тривали на півдні України. У ході тримісячних боїв радянської армії було звільнено Запоріжжя силами II та III Українського фронтів. 14 жовтня 1943 року останні частини німців було відбито з міста, а 25 жовтня 1943 року було визволено Дніпропетровськ. На початку 1944 року – визволення Правобережної України. Найбільша операція – Корсунь-Шевченківська (“Сталінград під Дніпром”). В результаті січнево-лютевського наступу 1944 року були розбиті німецькі сили під Житомиром, Кіровоградом, Рівно, Луцьком, Корсунь-Шевченківським, Нікополем та Кривим Рогом.

Новий наступ розпочався в березні 1944 року і тривав до травня. В результаті були визволені Миколаїв, Одеса, Тернопіль, Кам’янець-Подільський. 26 березня 1944 року на 1 009 день з моменту нападу німцями на СРСР радянські війська вийшли на кордон з Румунією. В результаті наступальної операції 8 квітня – 12 травня 1944 року в Криму радянська армія забезпечила остаточну ліквідацію сил противника на південному фланзі фронту. В той час, як тривали бої в Білорусії, в середині липня – 29 серпня 1944 року радянські війська почали наступ на лінії Львів – Сандомир. Результатом цього наступу 27 липня 1944 року було звільнено Львів і Станіслав. 15 серпня визволяється Сандомир і далі радянські війська вийшли на східні території Польщі.

З 8 березня по 28 жовтня 1944 року радянськими військами була здійснена Карпатська операція, яка закінчилась вигнанням фашистів з Карпат. В жовтні 1944 року уся етнічна територія України була звільнена.

Людські та матеріальні втрати України у Великій Вітчизняній війні

Україна з самого початку Другої Світової війни була її ареною, сотні тисяч українців 1939 року брали активну участь у бойових діях у складі Війська Польського та Червоної армії. Власне, українські землі стали ареною бойових дій ще до початку війни (Карпатська Україна, березень 1939 року). Надалі українці були у складі польської (під орудою еміграційного уряду) та канадської армій; вони брали участь у русі Опору на територіях Франції, Італії і самої Німеччини. Українці були не лише у складі Червоної армії (у різні періоди від третини до чверті особового складу), а й комуністичного Війська Польського та чехословацької армії.

Український народ зробив значний внесок у перемогу: 6 мільйонів українців брали участь у боях у складі Червоної Армії (до двох мільйонів українців було мобілізовано до Червоної армії лише впродовж 1939-40 років), кожний другий з них загинув, кожний другий з живих – залишився інвалідом. 2 072 особи отримали почесне звання Героя Радянського Союзу. 32 з них двічі, із 7 мільйонів нагород 2,5 мільйона отримали українці. З 15 фронтів, що діяли під час війни, більше половини очолювались українцями. В Україні діяло 60 партизанських з'єднань, біля 2 тисяч підпільних груп.

Якщо матеріальні збитки, заподіяні Україні в роки другої світової війни, у вітчизняній історіографії значною мірою відображені, то про демографічні втрати, на жаль, ми ще й на початку XXI століття знаємо недостатньо, оскільки такі відомості тривалий час були із грифом “таємно”. Лише останнім часом вчені доторкнулися до того, що ретельно оберігалось від стороннього погляду неусипним контролем державних можновладців. Ми стоїмо на початку шляху до з'ясування справжніх розмірів народної трагедії у війні і зможемо вважати свій обов'язок перед загиблими виконаним лише в тому випадку, коли вшануємо всіх, хто поліг у лиху годину.

На відміну від зарубіжної історіографії, де питання про втрати знаходиться в одному ряду з іншими напрямками наукових досліджень, радянські історики вимушені були дотримуватись точки зору партійно-військової верхівки. Заангажованість науковців випливала з того, що проблема соціальних втрат у війні в Радянському Союзі мала політичне забарвлення. Так, за часів Йосифа Сталіна “дослідники” доводили, що наші прямі втрати у війні не перевищували 7 мільйонів осіб. Проте, вже Микита Хрущов збільшив втрати радянського народу в роки Великої Вітчизняної війни до 20 мільйонів, а Леонід Брежнев уточнив цифру і назвав уже – понад 20 мільйонів. А Михайло Горбачов – до 27-28 мільйонів осіб.

Загальні ж демографічні втрати України, які включають убитих у боях, померлих у концтаборах, депортованих, евакуйованих та емігрантів, становили 14,5 мільйона осіб.

Україна в ході Великої Вітчизняної війни зазнала більше руйнувань, ніж будь-яка інша європейська країна. Відступаючи з України, фашисти вдавалися до тактики “спаленої землі”, тобто знищували за собою все, що б міг використати

противник. Як наслідок, тільки безпосередні збитки, завдані господарству республіки, становили 285 мільярдів карбованців в цінах 1940 року (загальні збитки СРСР становили 679 мільярдів карбованців, з яких 255 мільярдів – Росії). Ця сума вп'ятеро перевищувала асигнування УРСР на будівництво нових заводів, фабрик, залізниць, електростанцій, шахт, радгоспів, МТС та інших державних підприємств протягом останніх п'ятнадцяти довоєнних років. Загальна ж сума збитків, яких зазнали населення й господарство України, становила 1,2-1,5 трильйони карбованців – понад 40% національного багатства. На руїни було перетворено 720 великих і малих міст та 28 тисяч сіл України (близько 250 сіл зазнали долі Хатині), 16,5 тисяч промислових підприємств, 18 тисяч лікувальних установ, 33 тисячі шкіл, технікумів, вузів і науково-дослідних інститутів, 19 тисяч бібліотек, понад 30 тисяч колгоспів, радгоспів, МТС. Десять мільйонів осіб залишилися без даху над головою.

Економічне становище українських земель значно ускладнювалося тим, що на початку війни відбувалася масова евакуація на Схід заводів, робітників та інженерів. Всього з України було вивезено в Росію, Середню Азію та інші регіони СРСР майже 1 тисячу заводів та понад 4 мільйони осіб. Крім того, з України евакуйовані 30 212 тракторів, майже все обладнання з українських електростанцій, більше 6 мільйонів голів худоби, 1,6 мільйона тонн шкур, хутра тощо. У Донбасі було затоплено усі шахти, знищено промислові об'єкти Дніпрельстану, всі 54 домни, висаджено у повітря мости, зруйновано залізницю, телеграфні лінії тощо. Все це негативно позначилося на життєвому рівні населення, яке залишалося на окупованій німцями території. З усього, що було евакуйоване під час війни з України, поверталася незначна частина.

Соціальний захист ветеранів війни у Дніпропетровській області

За інформацією департаменту соціального захисту населення Дніпропетровської обласної державної адміністрації в Дніпропетровській області постійно здійснюється комплекс заходів, спрямованих на посилення соціального захисту ветеранів війни, покращення їх медичного та пенсійного забезпечення.

В області діє Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги (ЄДАРП), до його складу включено інформацію про 116,1 тис. ветеранів війни та членів сімей, в тому числі: 8,3 тис. інвалідів війни, 17,4 тис. учасників бойових дій, 74,6 тис. учасників війни, 2 Героїв Радянського Союзу, 1 особи, нагородженої 4-ма медалями “За відвагу”.

Підтримка ветеранів здійснюється як у рамках делегованих державою повноважень (пенсії, пільги, адресні допомоги та компенсації), так і в межах обласної та місцевих програм соціального захисту інвалідів.

Статтями 12–16 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” встановлено відсотки знижки плати за користування житлово-комунальними послугами (квартирною платою, газом, електроенергією та іншими послугами), в межах норм споживання, тверде паливо та скраплений газ різним категоріям ветеранів війни (50%, 75%, 100%).

З 01 січня 2014 року інвалідам війни II і III групи з числа учасників бойових дій у період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років, яким виповнилось 85 років і більше, надаються пільги, передбачені для інвалідів війни I групи, в тому числі збільшені розміри підвищення до пенсії до 50% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (з 01.01.2014 – 447 грн).

Збільшено щорічну разову допомогу ветеранам війни до Дня Перемоги.

Робота по виплаті даної матеріальної допомоги буде завершена у термін, визначений Урядом України до 5 травня 2014 року.

Відповідно до Указів Президента України від 12 жовтня 2004 року № 1226/2004 “Про довічні державні стипендії для осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною”, від 17 травня 2000 року № 689 “Про заснування довічних державних стипендій для учасників бойових дій у період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років” 2 Героя Радянського Союзу, 1 особа, нагороджена 4-ма медалями “За відвагу” та 4 учасника бойових дій у період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років отримують державні довічні стипендії. Середньомісячна виплата для Героїв складає 1341 грн., для інших категорій 894 грн.

Виплата пенсій ветеранам Великої Вітчизняної війни забезпечується відповідно до чинного законодавства своєчасно і в повному обсязі.

В черзі на отримання спецавтотранспорту згідно з медичними показаннями по Дніпропетровській області перебуває 2591 інвалід: із них 498 інваліди війни, в тому числі 183 інвалідів війни, які безпосередньо брали участь у бойових діях Великої Вітчизняної війни та війни з Японією, 2093 - інваліди дитинства та загального захворювання.

В 2013 році забезпечено спецавтотранспортом 52 інваліда області, в тому числі 17 – за рахунок коштів Державного бюджету, 31 – бувших у користуванні, 4 – гуманітарних .

Протягом 2014 року оздоровлено 290 інвалідів усіх категорій.

На 2014 рік заплановано проведення 124 ремонти житла ветеранам. Протягом 2013 року проведено 123 таких ремонти житла , в тому числі 17 капітальних ремонтів помешкань учасників бойових дій, які досягли 85-річного віку.

Також в рамках виконання державних соціальних програм здійснюється :

- забезпечення житлом 53 ветеранам війни (2010 рік – 24 осіб, 2011-7 осіб, 2012 -18 осіб, 2013 – 4 особи);

- виплати довічних державних стипендій, відповідно до Указів Президента України, за особливі заслуги та бойові заслуги перед Батьківщиною 7 особам.

Комплексному вирішенню питань з посилення соціального захисту ветеранів війни та праці сприяють Програма забезпечення державних соціальних гарантій і регіональних форм адресної підтримки ветеранів війни, інвалідів та окремих категорій громадян у Дніпропетровській області на 2010 – 2014 роки, місцеві програми “Турбота”, “Ветеран”, “Здоров”я літніх людей” та інші.

Велика увага приділяється питанням фінансової підтримки обласних громадських організацій ветеранів.

На виконання Указу Президента України від 19 жовтня 2012 року 604/2012 “Про заходи у зв’язку з відзначенням 70-ї річниці визволення України від фашистських загарбників та 70-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років” в області розроблені заходи щодо підтримки ветеранів війни, які затверджені спільним розпорядженням голови облдержадміністрації та обласної ради від 20 лютого 2013 року №Р-115/0/3-13/17-р.

В містах і районах області планується проведення урочистих зустрічей керівництва з активістами ветеранських організацій, ветеранами війни з нагоди відзначення Міжнародного дня визволення в’язнів концтаборів, Дня Перемоги Дня ветерана та Міжнародного дня громадян похилого віку, Дня визволення України від фашистських загарбників.

На території області функціонує 51 територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг), які надають послуги самотнім пенсіонерам, працездатним громадянам, інвалідам, та платні послуги громадянам, які їх потребують. Територіальними центрами області обслуговується 22,7 тис. ветеранів війни, в тому числі відділеннями соціальної допомоги вдома – 15,6 тис. ветеранів війни.

Також при територіальних центрах області організовано пункти прокату технічних засобів реабілітації, пересування та предметів догляду за хворими. Послугами пунктів прокату користуються понад 1,5 тис. осіб.

Функціонує 18 будинків-інтернатів, в тому числі 4 – геріатричних пансіонатів, в яких на повному державному забезпеченні знаходиться 170 ветеранів війни, з них 11 осіб – інваліди війни.

В області спеціалізовані медичні послуги надаються ветеранам війни в:

комунальному закладі “Обласний госпіталь для інвалідів Великої Вітчизняної війни” на 210 ліжок;

комунальному закладі “Обласний госпіталь для ветеранів війни” с. Роздори Синельниківського району на 40 ліжок;

комунальному закладі “Дніпродзержинський госпіталь для інвалідів Великої Вітчизняної війни” ДОР” на 100 ліжок.

За січень-квітень 2014 року комплексні профілактичні огляди пройшли 61 тисяч 515 ветеранів війни (65,6%) від загальної кількості ветеранів, які знаходяться на обліку 93814 чол.), у т.ч. 10120 осіб з обмеженими можливостями (77,4%) від загальної кількості 13075 чол.). Підрозділи закладів первинного рівня надання медичної допомоги забезпечено автомобілями, що дає змогу своєчасно проводити профілактичні огляди немобільних ветеранів вдома, проводити лабораторні обстеження.

Для поліпшення надання медичної допомоги ветеранам війни сільської місцевості, за розпорядженням директора департаменту охорони здоров’я облдержадміністрації, комплексними лікарськими бригадами за участю спеціалістів обласних лікувальних закладів здійснено 12 виїздів у такі райони як: Дніпропетровський, Магдалинівський, Солонянський, Верхньодніпровський, Петриківський, під час яких оглянуто 100 ветерана війни.

Для надання стаціонарної медичної допомоги ветеранам Великої Вітчизняної війни в області функціонує 1149 ліжок, в тому числі 350 ліжок у складі 3 госпіталів для ІВВВ (2011 рік – 2 госпіталі на 250 ліжок).

Завдяки тому, що всі заклади охорони здоров'я, що надають вторинну медичну допомогу, було прийнято на обласний бюджет, в області забезпечено принцип екстериторіальності і приведено видатки на медикаменти та харчування до єдиних нормативів, досягнуто забезпечення єдиного підходу щодо організації медичної допомоги пільгових категорій населення: у всіх лікувально-профілактичних закладах області 100% передбачено видатки на виконання вимог постанови Кабінету Міністрів України від 26.04.2007 № 680 “Про збільшення норм грошових витрат на харчування та медикаменти в лікувально-профілактичних закладах ветеранів війни” 40 грн на медикаменти та 35 грн на продукти харчування.

Видатки на харчування та медикаменти для інвалідів Великої Вітчизняної війни у 2014 році складають – 25,6 млн грн (медикаменти – 13,5 млн грн, продукти харчування – 12,1 млн грн).

За січень-квітень 2014 року у лікувально-профілактичних закладах області стаціонарно проліковано 4466 ветерана.

Робота щодо безумовного виконання чинного законодавства України з питань соціального захисту ветеранів війни, вжиття додаткових заходів з поліпшення їх пенсійного, соціального, медичного забезпечення, посилення гарантій, прав і свобод продовжується і знаходиться на постійному контролі керівництва облдержадміністрації.

СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Суспільно-політична ситуація в Дніпропетровській області станом на 15 квітня 2014 року є стабільною та керованою. Дніпропетровська облдержадміністрація працює у штатному режимі, працюють всі підприємства, установи та об'єкти життєзабезпечення населення області.

За той короткий час, що працює нова влада на Дніпропетровщині відновлена стабільність та досягнуто згоди між всіма політичними та громадськими організаціями, кожен займається своєю справою. Обласна влада зуміла консолідувати всі сили задля роботи на Дніпропетровщині.

20 березня 2014 року на Дніпропетровщині був підписаний Меморандум про перемир'я між різними політичними силами. Під документом підписалися представники 7 політичних партій. У рамках Меморандуму політичні сили відмовляються від силового протистояння під час мітингів, з'ясування стосунків у мережі Інтернет, а також заявляють про неприпустимість наруги над державними символами та пам'ятниками.

Під час підготовки Меморандуму була проведена серйозна робота з організаціями різного політичного спектру.

За рамки діалогу були винесені питання ідеологічної, політичної складової та світогляду. Був побудований діалог між політичними силами протилежних

поглядів за принципом того, що Меморандум передбачає виключення всіх можливих форм силового протистояння. Мова також йде і про виключення протистояння та з'ясування стосунків у мережі Інтернет.

Крім того, була досягнута домовленість про неприпустимість наруги над державними символами та пам'ятниками. Також Меморандум передбачає, що під час мітингів не будуть використовуватися маски, палиці тощо.

Перші результати дії цього меморандум вже є. Зокрема, мітинги, що проходять в регіоні, відбуваються без усіляких ексцесів та сутичок.

Основна проблема зазвичай полягає у відсутності політичного діалогу. На Дніпропетровщині цей діалог налагоджений завдяки тому, що обласна влада щодня зустрічається з активістами та громадськістю, спілкується і намагається дійти консенсусу. І найголовніше розуміє, що які б політичні погляди не були різними, це єдиний народ, і його необхідно почути.

11 квітня 2014 року Дніпропетровську область відвідав Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк. Арсеній Яценюк високо оцінив роботу керівництва Дніпропетровщини зі стабілізації ситуації: «Визнаю, що ситуація в Дніпропетровській області дійсно стабільна. І ми цінуємо ті зусилля, які були прикладені місцевим керівництвом для стабілізації ситуації в регіоні».

У Дніпропетровську, Кривому Розі, Нікополі – у всіх містах Дніпропетровської області більш-менш спокійно. Керівництво області спільно з силовиками, з усіма службами намагається не допускати порушення громадського порядку, жодних сепаратистських наступів і негативних явищ. Розслаблятися ми не повинні, хоча в основному, ситуація в регіоні нормальна. Посівна проходить успішно. Наразі посіяно більше 200 тис га ранніх зернових. Гірничо-металургійний комплекс виходить з кризи. Сталі і чавуну у березні виготовлено на рівні 99% та 100% у порівнянні з лютим. Показники з виготовлення залізорудного концентрату і руди перевищені на +11-20 %. Соціально-політична ситуація стабільна.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк вважає необхідним терміново провести реформу політичної системи. Про це Глава Уряду заявив у п'ятницю, 11 квітня, під час наради з головами ОДА, міськими головами, керівниками силових структур та представниками промисловості східних областей в Дніпропетровську.

Одне з особистих завдань - декапіталізація місця Прем'єр-міністра і Президента. Щоб Прем'єр-міністром і Президентом були тільки ті, хто хоче займатися політикою, а ті, хто хоче займатися бізнесом - ідуть в бізнес.

Ті, хто йде в політику, щоб займатися бізнесом, за словами Арсенія Яценюка, «повинні спілкуватися виключно з прокурором». В іншому разі - це «шлях до політично-економічного банкрутства країни», підкреслив Глава Уряду.

Арсеній Яценюк наголосив на необхідності зміни «системи політичних координат в країні». Треба зрозуміти, що сьогодні політична система є бізнес-системою. І для того, щоб країна управлялась виключно фаховими політиками, треба відібрати бізнес-складову. Зокрема, підкреслив він, в «Уряді не повинно бути десятків державних компаній». Як тільки Уряд починає керувати власністю, близькі друзі й знайомі призначаються на посади, щоб з державної компанії висмоктувати гроші. Такі компанії необхідно «віддати в ринок, продати». Це не

справа Уряду - керувати власністю. Функція Уряду – це регулятор і не більше. Функція Уряду – встановлювати і контролювати виконання правил, а не мати власність і використовувати державну власність, яка належить Україні, в своїх особистих інтересах. Складно зробити такі реформи за місяць, якщо понад двадцять років будувалась пострадянська жорстка система... Але нам треба терміново робити реформу політичної системи.

Керівництвом Міністерства внутрішніх справ України прийнято рішення про створення спеціальних підрозділів для подолання загрози терористичної небезпеки і сепаратизму на місцях. На Дніпропетровщині з цією метою формується батальйон спецпризначення “Дніпро”. До нього увійдуть військові різних спеціальностей та ті, хто безпосередньо брав участь у військових діях в Афганістані та інших “гарячих” точках. Стати військовим батальйону спецпризначення “Дніпро” може той, хто прагне зберегти мир та спокій у рідному регіоні, має військовий досвід та пройде відбір.

Батальйон буде сформований остаточно як боєздатна одиниця в стислі терміни. Складатиметься він із 500 осіб, а також найсучаснішої військової амуніції та техніки.

Наразі проводиться відбір бажаючих. Своєрідним кадровим резервом став Полк національного захисту регіону.

Завдяки тому, що проведена систематична робота з відставними військовими, на Дніпропетровщині було створено Полк національного захисту. Наразі близько 1 тис осіб вже пройшли через відповідний професійний відбір. Це люди різних військових спеціальностей і, в першу чергу, туди звернулися ті, хто не може бути комісованим через систему військових комісаріатів, бо військова спеціальність вже ліквідована, або люди не потрапляють під мобілізацію за віком. Цей полк – це своєрідний кадровий резерв для спецбатальйону “Дніпро”.

Всі бажаючі, що не охоплені структурою полку Національного захисту, можуть звертатися в Штаб національного захисту, що знаходиться на першому поверсі Дніпропетровської облдержадміністрації. Там буде рекрутинговий пункт. І там можна отримати вичерпні інструкції.

Батальйон буде озброєний стрілецькою зброєю, екіпірований за останнім словом військової техніки. У разі необхідності він може бути озброєний важким озброєнням, а також легкою бронетехнікою. У нього буде відповідна форма та знаки відмінності. За зброєю буде встановлений абсолютно суворий контроль. Спецбатальйон буде підпорядковуватися безпосередньо МВС, але при цьому знаходитиметься територіально в Дніпропетровській області для виконання завдань саме на території регіону.

Після усунення військової загрози і терористичних атак батальйон може бути або розформований, або перепідпорядкований Міністерству оборони України. Він стане основою для армії резервістів.

Обласна влада ініціювала низку реформ, які пройдуть в регіоні раніше, ніж в усій країні. Ці реформи будуть організовані так, щоб вони не суперечили законодавчій базі, що існує на сьогодні. Так для громадян Дніпропетровщини

створять «зелений коридор» при оформленні документів на землю та нерухомість. В області існує велика проблема щодо оформлення людьми прибудинкових територій, їх приватизації, оформлення сільськогосподарських паїв.

Зокрема, наразі не існує жодних державних нормативів на вартість оформлення відповідної технічної документації. Через це ціни в усіх землевпорядних організаціях різняться.

Необхідно ввести регулювання цих тарифів на місцевому рівні. Щоб людина чітко знала, що якщо, наприклад, вона приходить замовляти документацію у Дніпропетровському районі, то на це є офіційний тариф.

Ще одним пунктом у спрощенні процесу оформлення документів стане покращення роботи міських та районних держкомземагенств, де люди отримують акти, та створення так званого «зеленого коридору» для звичайних громадян:

по-перше, тут працюватимуть спеціальні вікна, де перевірятимуть правильність подачі документів людей, а також надаватимуть їм консультації;

по-друге, для фізичних та юридичних осіб працюватимуть окремі черги;

по-третє, будуть облаштовані місця для очікування громадян. Зокрема, планується встановити спеціальні автомати, що видаватимуть талончики на прийом до спеціалістів. Це дозволить також ліквідувати конфлікти, які можуть виникати при чергах.

Також у держкомземагенствах планується встановити камери відеоспостереження. Це потрібно для того, щоб начальник міг бачити ефективність роботи власних реєстраторів та вчасно коректувати роботу. Аналогічні зміни відбуватимуться й по реєстраційній службі, яка підпорядкована Міністерству юстиції України, де люди реєструють свою нерухомість.

Також на Дніпропетровщині ЖЕКи планують замінити управляючими компаніями, а підприємства водо- та тепlopостачання корпоративувати.

ЖЕКи – це проблема для усіх – і для населення, і для самих ЖЕКів. Вони не лише не виконують своїх функцій, але є тим органом, де відбиваються різноманітні зловживання. Тому пропонується заповзятливим людям організувати управлінські компанії, які на договірній основі будуть надавати послуги населенню. Така система сьогодні існує у всьому світі. Необхідно почати її впроваджувати в регіоні.

Обласна влада зробила перший справжній крок у боротьбі з корупцією. Голова облдержадміністрації Ігор Коломойський 28 березня 2014 року підписав розпорядження, яке створює систему моніторингу усіх великих розпорядників обласного бюджету та бюджетів міст регіону. До цього моменту великі розпорядники (міста та райони області), самі відповідали за свої бюджети, самі ними розпоряджалися, самі вирішували, куди витратити кошти, проводили тендери. Для того, щоб усунути цю надлишкову «самостійність», а отже, і попередити корупційні тендерні схеми, облдержадміністрація взяла під контроль великих розпорядників коштів. Це стосується лише великих, потужних міст.

Нова редакція Закону України “Про здійснення державних закупівель” передбачає повне розкриття інформації про те, хто, в кого та на яких умовах здійснює закупівлю. Ухвалення цього законопроекту зробить державні закупівлі

прозорими, відкритими, конкурентними та такими, що відповідають європейським стандартам.

Керівництво області закликала підприємців не боятися брати участь у тендерах. Відтепер кожен підприємець може слідкувати за всіма тендерами та конкурсами й на пряму легально брати участь у будь-якому з них.

Також, найближчим часом планується переформатування тендерних комісій. Туди увійдуть юристи облдержадміністрації, будуть заведені працівники державної фінінспекції. Члени підбираються за віковим та професійним принципом, а також за принципом відсутності горизонтальних зв'язків з тими чи іншими видами бізнесу.